

ת"פ 67958/06/18 - מדינת ישראל נגד יוסטינה פארמה (עצירה) ת"ז, ע"י ב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 67958-06-18 מדינת ישראל נ' פארמה(עציר)

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י פרקליטות מחוז ירושלים פלילי
	נגד
	יוסטינה פארמה (עצירה) ת"ז (פיקטיבית)
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד אריק בוקטמן (סנ"צ)
הנאשמת	

גזר דין

כתב האישום

הנאשמת הודתה לפניי בעובדות כתב האישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכמה עונשית, ועל-סמך זאת הורשעה בביצוע מספר עבירות של תקיפת חסר ישע, לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מעובדות כתב האישום עולה כי החל משנת 2016 התגוררה הנאשמת בביתה של קשישה סיעודית הסובלת ממחלת האלצהיימר, שהיתה תלויה בנאשמת לכל צרכיה בהיותה חסרת ישע. הנאשמת טיפלה בקשישה כמטפלת סיעודית. במספר אירועים נהגה הנאשמת בקשישה באלימות, טלטלה אותה מצד לצד, תפסה בפניה בחוזקה, משכה אותה מהצוואר בחזקה, צבטה בחזה מעל ומתחת לבגדים, כל זאת, תוך שהיא גורמת לקשישה כאב.

ביום 7.6.2018 נכנסה הנאשמת לחדרה של הקשישה, ותוך כדי שהאחרונה שוכבת במיטתה, צבטה אותה הנאשמת בחזה, הרימה אותה תוך שהיא אוחזת בצווארה בחוזקה באמצעות שתי ידיה וחבטה בה בכוח במיטה, תוך שהיא גורמת לקשישה כאב. בהמשך צבטה את חזה הימני של הקשישה מספר פעמים, תפסה בפניה בחוזקה וחבטה את ראשה במיטה.

ביום 9.6.2018 הגיעה הנאשמת לחדרה של הקשישה ששכבה במיטתה, לחצה על פלג גופה העליון בשתי ידיה תוך שהיא מטלטלת אותה מצד לצד ללא כל צורך.

בהמשך אותו יום, תפסה הנאשמת בחזקה בפניה של הקשישה מספר פעמים ומשכה בהן. בהמשך ובמהלך החלפת בגדיה של הקשישה, צבטה הנאשמת בפטמה הימנית של הקשישה, כשהיא עירומה ונאנקת מכאבים. בסמוך לכך,

לפתה הנאשמת בחזקה את צווארה של הקשישה בידיה, הרימה אותה מצווארה בחזקה וטלטלה אותה מצד לצד מספר פעמים, ללא כל צורך תוך גרימת כאב לקשישה. בהמשך הוסיפה הנאשמת וצבטה את חזה הימני של הקשישה סמוך לפטמה.

ביום 13.6.2018 הנאשמת נכנסה לחדרה של הקשישה וצבטה את חזה הימני. היא חזרה על כך מספר פעמים באותו יום.

ביום 14.6.2018 חזרה הנאשמת על הדברים ואף הכתה קלות את ערפה של הקשישה בזמן שסירקה אותה.

ביום 16.6.2018 חזרה הנאשמת על הדברים תוך שהיא צובטת את חזה הימני של חסרת הישע כשהיא עירומה, תוך טלטול גופה מצד לצד בחזקה.

מעשים אלו גרמו לקשישה מכאוב והם בגדר תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

ראיות לעונש

במסגרת הראיות לעונש שמעתי את בתה של הקשישה, הגב' אשש, שהעידה על המצוקה אליה נקלעה המשפחה בעקבות המעשים, על הנזקים שנגרמו לאמה בפרט ולמשפחה בכלל. הוגשו מסמכים רפואיים הנוגעים למצבה של האם. כמו כן הוגש דיסק הסרטונים המתעד את האירועים. הסניגור מצדו הגיש הודעה שכתבה הגב' אשש לבעלה של הנאשמת וטען כי מדובר באיום עליה ועליו.

בהיות הנאשמת נתינתה זרה, לא הוזמן תסקיר בעניינה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה עותרת למתחם ענישה שבין 18 ל-36 חודשי מאסר ולהטלת עונש של 18 חודשי מאסר ופיצוי. ב"כ המאשימה הדגישה את מידת הפגיעה הרבה בערכים המוגנים של הגנה על חסרי ישע, במיוחד שעה שמדובר במי שאמור לעזור להם ולסעוד אותם. עוד נטען כי קיימת פגיעה במשפחות אותם חסרי ישע ובמידת האמון שיכולות אותן משפחות לתת בעובדי הסיעוד.

מאידך, הסניגור ביקש להסתפק בימי מעצרה של הנאשמת והטלת פיצוי. כן עתר לגירושה של הנאשמת בתום ריצוי מאסרה. הסניגור היפנה לתנאי העבודה הקשים והבלתי מוסדרים של העובדים הזרים בתחום הסיעוד בארץ וכמו כן את עצם העובדה שהנאשמת עזבה את משפחתה ואת מולדתה לצורך מציאת פרנסה בכבוד וכלכלת כל הנסמכים עליה. הסניגור היפנה לתנאי המעצר הקשים למי שאין לו קרוב או מודע בארץ ויש לה קושי לשמור על קשר טלפוני עם בני משפחתה. לדברי הסניגור, המעשים שבוצעו ע"י הנאשמת אינם מאפיינים אותה והעובדה היא, שבני המשפחה הסתמכו עליה והיו מרוצים ממנה במשך תקופת זמן ארוכה.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עברה הנאשמת פוגעות בערך המוגן של השמירה על שלום גופו ונפשו של כל אדם. הנזק הנגרם כתוצאה מעבירות אלימות, הוא פגיעה בגוף, בנפשו, בביטחונו הפיזי והנפשי של אדם. פגיעה זו מועצמת שעה שהדבר מבוצע ע"י מטפל כלפי מטופל שהוא חסר ישע ויכולת להגן על עצמו. בענייננו מדובר בתקיפת קשישה חסרת ישע, שכל "חטאה" הוא בכך שנפלה קורבן למחלת האלצהיימר, הנוטלת מאדם את צלמו ואת מאפייניו הייחודיים, ומותירה אותו עירום ופגיע לפגיעת הזולת, שמבוצעת בנסיבות אלה, בקלות יתירה. יתרה מכך, כאשר מדובר בקשישים, מצוות "והדרת פני זקן" (ויקרא יט, לב) הינה מצוות יסוד באמונתנו והיא מגלמת את הכבוד שהחברה רוכשת וצריכה לרכוש לזקניה. "זקן" אינה מילת גנאי אלא דווקא מילה המשקפת ניסיון חיים, עוצמה, חוכמה וסמכותיות, כפי שהיחס לזקננו היה במקורות. למרבה הצער, חל שינוי מדאיג בחברה, והיום מעמדם של הזקנים הפך למרמס. בשל כך בשנת 2007 נמצא כי יש צורך לתקן את החוק ולקבוע עבירה מיוחדת לתקיפת זקן תוך שאיפת המחוקק לקבוע עונש מינימום (הצעות חוק הכנסת 188, 11.12.07 עמ' 69). לפיכך פגיעה בזקנים הינה מעשה שיש לגנותו בכל פה והוא עומד בניגוד לערכי היסוד של החברה, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר בזקן חסר ישע. בנוסף, קיימת פגיעה ביכולתה של החברה ושל משפחות החסויים לסמוך על העוסקים במקצוע הסיעוד ולהפקיד בידיהם את יקיריהם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה שביצועה היה חוזר ונשנה, ללא כל הצדקה, תוך שימוש בכוח שגרם כאב וחוסר נוחות לקשישה, שכאמור, תלויה בתפקודה היומיומי ולו האינטימי ביותר, בנאשמת, שנועדה להיות מטפלת מיטיבה, ולא גורם המטיל נזק ומום בקשישה. השימוש בכוח, תוך צביטות באיזור החזה, שיש בהן מן ההשפלה, היה שלא לצורך וללא תכלית, מלבד הפגיעה בכבודה של הקשישה בידי מי שאמור לסעוד אותה ולהגן עליה. הנאשמת אישה בוגרת, יכולה הייתה להימנע כלל מן המעשים, ובוודאי שיכולה הייתה להימנע מהישנות ביצועם בכל רגע נתון. הנזק שנגרם בפועל הוא נזק פיזי ונפשי לקשישה, שממילא, נלקחו ממנה, בשל מחלתה, יכולותיה הקוגניטיביות.

מדיניות הענישה הנוהגת - סקירת הפסיקה בנסיבות דומות מלמדת על ענישה המבכרת ענישה מרתיעה בדמות מאסר ממש. ברע"פ 3651/14 **מיטה נ' מ"י** (מיום 23.7.2014) הוטל מאסר של 16 חודשים על עובדת סיעוד זרה שפגעה במטופלת באופן חוזר ונשנה בדומה לנסיבותינו כאן. שם קבע בית משפט השלום (סגן הנשיא, כב' השופט הימן, כתוארו אז) מתחם ענישה שבין 7 ל-18 חודשי מאסר ואף העיר כי אלמלא עתירת המדינה, היה מקום לקבוע מתחם ענישה גבוה יותר ברף העליון [גזר דין בת"פ (ראשל"צ) 26378-11-13 מיום 9.2.014]. ברע"פ 6590/16 **זידאן נ' מ"י** (מיום 7.9.2016) אושר מתחם ענישה שבין 9 ל-24 חודשי מאסר בגין תקיפה חבלנית של חסר ישע בידי מטפל במוסד פסיכיאטרי, ונגזרו על הנאשם שם 10 חודשי מאסר בפועל. ברע"פ 6798/17 **פלוני נ' מ"י** (מיום 22.11.2017) אושר גזר דין של 5 חודשי מאסר על בסיס מתחם שבין חודשיים ל-12 חודשי מאסר, שהוטל על נאשם שפגע בבתו לאורך שנים וגרם לה חבלות. גם בע"פ 1836/12 **נריינה נ' מ"י** (מיום 1.6.2012) עולה רמת ענישה דומה (14 ח' מאסר).

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה בנסיבות העניין צריך לעמוד על בין 6 ל-18 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשמת ללא עבר פלילי ככל הידוע (היא נתינה זרה) וזהו לה מאסרה הראשון, כך שברור כי עונש של מאסר בפועל יפגע בה במידה רבה; מדובר במי שנמצאת בישראל לצורך פרנסת משפחתה, כך שעצם היותה עצורה מזה זמן לא קצר, נעדרת מקור הכנסה, פוגעת בה ובמשפחתה; הנאשמת הודתה בכתב האישום ובכך חסכה בעיקר את העדת בנות המשפחה.

המיקום במתחם - לנוכח מכלול השיקולים, יש להעמיד את הנאשמת בשליש העליון של המתחם. המדינה לא נדרשה לשאלת היות המקרה אירוע אחד או אירועים רבים ולכן אתייחס למתחם אחד.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל לריצוי מיום מעצרה ;

ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם תעבור הנאשמת את העבירה בה הורשעה בתוך 3 שנים משחרורה;

ג. פיצוי בסך ₪ 10,000 לשישולם לקשישה באמצעות הגב' אשש, וזאת עד ליום 1.8.2019.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ט אב תשע"ח, 31 יולי 2018, במעמד הצדדים.